

reglementet af 1844 blev normeret til 7,200 Rb., har der i de derefter forløbne Aar fundet en jævn Stigning af de aarlige Udgifter Sted; i Finantsaaret 1873—74, der er det sidste, som vedkommer Haven ved Charlottenborg, udgjorde de 12,132 Rb. 14 β . I et ganske andet Forhold ere imidlertid Udgifterne til den botaniske Have stegne, efterat den er bleven flyttet til sin nuværende Plads. Efter Finantsloven for 1879—80 udgjøre samtlige Udgifter til den ny botaniske Have nemlig 58,753 Kr. 58 \mathcal{D} ., altsaa ca. 34,400 Kr. mere end hvad den forrige botaniske Have kostede i 1873—74. Hertil maa føies Renten af den Sum 317,507 Kr. 71 \mathcal{D} ., som Universitetet har udredet til Anlægget af den ny botaniske Have, og om hvilken det under de tidligere Forhandlinger havde været forudsat, at den skulde udredes af Kommunitetet. Endvidere maa det bemærkes, at den Universitetet ved Rgl. Resol. af 2den April 1870 givne Anvisning paa Andel i Salgssummen for den ældre botaniske Haves Grund ikke hidtil er bleven fyldstgjort, idet der paa Finantsloven for 1872—73 § 10 II 3 ved Lovens Vedtagelse af Rigsdagen blev indskudt følgende Anmærkning: „Ved Bortflytning fra den nuværende botaniske Have overleveres dens Grund til Finantsministeren til Bort salg til Indtægt for Statskassen“. Den Sum, der efter de tidligere Forudsætninger skulde have tilfaldet Universitetet, vilde være ca. 371,600 Kr. Beregner man derimod den økonomiske Fordel, som Statskassen har havt ved at modtage den gamle botaniske Have til Bortsalg imod at overlade 21 \mathcal{L} dr. Land paa Fæstningsterrænet til den ny Have, da udkommer et Bølsø af ca. 823,500 Kr. Det maa ogsaa erindres, at den ny Have er anlagt og udstyret efter en langt større Maalestok, end Universitetets strengt videnskabelige Forbringere krævede, idet Haven tillige skulde frembyde et for hele Samfundet vigtigt, folkeligt Dannelsesmiddel.

Der er endnu, som nævnt, et andet Institut, der i den nyere Tid er blevet indlemmet i Universitetet, og hvis Indlemmelse har medført en meget betydelig Udgiftsforøgelse for dette (S. 44—48). Loven af 29de Decbr. 1862 bestemte nemlig, at det Rgl. naturhistoriske Museums Samlinger fra 1ste April 1864 skulde forenes med Universitetets ligeartede naturhistoriske Samlinger, saaledes at de skulde danne et mineralogisk-geognostisk og et zoologisk Museum, og ved Loven fastsattes tillige, at Statskassens aarlige Tilskud til disse vilde være at bestemme ved Finantsloven. Statskassens tidligere Tilskud til bemeldte Museum 7,946 Rb. blev optaget paa Finantslovsforslaget for 1865—66, men udgif som Statstilskud ved Finantslovens Vedtagelse, for at lette Statskassens Byrder under de vanskelige Forhold, hvorimod Bølsøet bevilgedes til Udgift under Universitetets Budget. Medens Statens

Udgift til det Rgl. naturhistoriske Museum for Foreningen udgjorde 14,892 Kr., bøløb Universitetets Udgifter til dets eget Museum sig til 3,608 Kr. Men siden Finantsaaret 1864—65 ere Universitetets Udgifter til det forenede Museum stegne til ialt 26,350 Kr. aarlig. Ogsaa i dette Museums rige Samlinger bydes det store Publikum et Dannelsesmiddel, som i bedste yøgende Omfang benyttes.

Endnu gjøres der opmærksom paa (S. 48), at Udgifterne til faste Censorer (15,800 Kr.) og til Pastoralfeminariet (2,600 Kr.) bæres af Universitetet, skjøndt de udelukkende vedrøre Prøver, der ere anordnede for Statens Skole.

Det af Statskassen i de senere Finantsaar bevilgede Tilskud af 50,000 Kr. til Universitetet kan ikke erstatte den Indtægtsforringelse, Universitetet har lidt derved, at, som ovenfor nævnt, Kommunitetets og Statskassens tidligere Tilskud, ligesom det i Lov af 29de Decbr. 1862 § 5 anordnede Tilskud, ere bortfaldne, eller den Udgiftsforøgelse for Universitetet, som har været en Følge af, at Udgifterne til forskjellige i det indlemmede Statsanstalter efter Indlemmelsen ere stegne i en meget betydelig Grad.

Paa samtlige faaledes i det Foregaaende meddelte Oplysninger som Grundlag fremsætter Kommissionen sit Forslag om Maaden, hvorpaa der for Fremtiden kan tilveiebringes Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og dets Udgifter. Dette begrundes nærmere (S. 49 ff) saaledes:

Den Tanke, der i sin Tid har foranlediget Universitetets Udstyrelse med særlige Fonds, har endnu sin fulde Berettigelse, efterdi Midlerne jo ikke derved undrages den øverste Statsmagts Naadighed. Hensigten med de særlige Fonds har været at skabe en Garanti for at Universitetets Formaal under alle Tidsforhold vilde blive tilbørlig varetaget, og det lader sig ikke negte, at en Forandring i de fra Fortiden overleverede Eksistensvilkår for Universitetet kan indeholde en Fare for dette. I ethvert Fald maa man være enig om, at det ikke lader sig forsvare at opbruge de til Universitetet henlagte Statsmidler til Bestridelse af dets aarlige Udgifter, hvilket kun vilde være at vælte Byrden for Universitetets Underhold i Nutiden over paa Fremtiden. Naar Kommissionen efter denne Betragtning gjør Forslag om en Forøgelse af Universitetets Kapitalformue, er det derfor en Sølvsølge, at der ikke derved tilsigtes eller ved dets Vedtagelse vil bevirkes nogenformigt Forandring i Universitetsformuens retlige Stilling eller i Universitetets Retstilling som Institut med særlige Fonds.

Spørgsmaalet om, hvilken Indtægtsforøgelse der behøves for at tilveiebringe Ligevægt mellem Universitetets Indtægter og Udgifter, frembyder imidlertid nogen Vanskelighed, selv om man holder sig til den nuværende Normering saavel af Lærerkæfter som af disses Lønninger, samt bortser fra